

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ แบ่ง เป็น 2 ภาค

ภาคที่ 1 การวัดความคิดเห็น เพื่อตอบคำถามการวิจัยดังนี้

-ประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรในหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชาชนควรมีสิทธิส่วนบุคคลในการปกป้องข้อมูลส่วนตัวในเรื่องใดและเพียงใด
2. บุคคลสาธารณะควรมีขอบเขตในเรื่องส่วนตัวแตกต่างจากประชาชนหรือไม่และอย่างไร
3. หนังสือพิมพ์ตอบสนองต่อสิทธิในการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคลอย่างไร

การวิจัยในส่วนนี้ใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของประชาชน กระจายแบ่งอธิบายเป็นคำถามละตอนดังนี้

1. การวัดความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของคนทั่วไป เพื่อดูขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลในแต่ละเรื่อง
2. การวัดความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลสาธารณะ เพื่อ ดูขอบเขตเรื่องส่วนตัวแต่ละเรื่อง และ เปรียบเทียบความแตกต่างของขอบเขต เรื่องส่วนตัวระหว่างบุคคลสาธารณะแต่ละประเภท และกับประชาชนทั่วไป
3. การวัดความคิดเห็นเพื่อประเมินการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการสนองสิทธิในการรับรู้และ สิทธิส่วนบุคคลของหนังสือพิมพ์

ภาคที่ 2 การทดลอง เพื่อตอบคำถามการวิจัยที่ว่า

-ภาพลักษณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลเพื่อสนองสิทธิในการรับรู้ข่าวสาร ทั้งผู้ละเมิดและผู้ถูกละเมิด มีอิทธิพลต่อการประเมินเหตุการณ์หรือไม่ อย่างไร

มีสมมติฐานในการทดลองว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจะประเมินเหตุการณ์ในเรื่องของบุคคลที่ชอบโยกย้ายให้คะแนนความมีจริยธรรมในการหาข่าวและความยุติธรรมต่อผู้ตกเป็นข่าวต่ำกว่าเรื่องของบุคคลที่ไม่ชอบ และผู้ตอบแบบสอบถามจะประเมินเหตุการณ์ที่เสนอโดยหนังสือพิมพ์ที่ชอบโยกย้ายให้คะแนนความมีจริยธรรมในการหาข่าวและความยุติธรรมต่อผู้ตกเป็นข่าว มากกว่าหนังสือพิมพ์ที่ไม่ชอบ

ภาคที่ 1 แบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็น

กลุ่มประชากรและวิธีการเก็บข้อมูล การวัดความคิดเห็น เก็บข้อมูลจากประชากร 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 นักหนังสือพิมพ์ เป็นผู้ผลิตหนังสือพิมพ์ เป็นผู้ใช้สิทธิในการรับรู้ และเป็นผู้ที่มีโอกาสละเมิดสิทธิส่วนบุคคลมากที่สุด ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์จึงน่าจะน่าหม่อมองที่น่าสนใจ

ผู้วิจัยเลือกตัวอย่าง 50 คน

กลุ่มที่ 2 ประชาชนทั่วไปเป็นกลุ่มผู้ใช้หนังสือพิมพ์ เป็นเจ้าของสิทธิในการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคล เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มแรกแล้ว อาจนับได้ว่าเป็นกลุ่มที่รู้จักหนังสือพิมพ์หรือสิทธิทั้งสองอย่างผิวเผินที่สุด แต่ในฐานะความเป็นเจ้าของสิทธิทั้งสอง จัดว่าเป็นกลุ่มที่สำคัญและควรคำนึงถึงมากที่สุด

ผู้วิจัยเลือกตัวอย่าง 220 คน

ผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้แจกแบบสอบถาม โดยเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling)

แบบสอบถามและวิธีการวัด

1. การวัดความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของคนทั่วไป เพื่อดูขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลในแต่ละเรื่อง

ขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของคนทั่วไปในแต่ละเรื่อง หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการเปิดเผยเรื่องโรคภัยไข้เจ็บ ชื่อ-สกุลงานเรื่องคดีความ ที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ เรื่องส่วนตัว ดังรายการต่อไปนี้

สิทธิในการปกป้องตนเองต่อสังคม

- ที่อยู่
- เบอร์โทรศัพท์
- ชื่อ-สกุล เมื่อตรวจรักษาโรค
- ชื่อ-สกุล เมื่อตรวจรักษาโรคน่ารัง เกียจ

สิทธิในการปกป้องเรื่องราวส่วนตัว

- เรื่อง เกี่ยวกับคนรักและคู่ครอง
- ประวัติชีวิตที่ผิดพลาดน่ารัง เกียจ
- รายรับรายจ่ายและทรัพย์สิน
- สุขภาพร่างกายที่แท้จริง
- พฤติกรรมส่วนตัวที่ผิดปกติจากสังคม

สิทธิที่จะปกป้องตัวผู้ เกี่ยวข้องในขั้นตอนการดำเนินการคดี

- ชื่อ-สกุลผู้ต้องหา
- ชื่อ-สกุลผู้ถูกตัดสินว่ากระทำผิด
- ชื่อ-สกุลผู้เสียหายในคดีต่าง ๆ

การวัดความคิดเห็น หมายถึงว่า การให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกตอบว่าในเรื่องส่วนตัวแต่ละเรื่องนั้น มีความเหมาะสมในการเปิดเผยข้อมูลในระดับใด จาก 3 ระดับดังนี้

1. ไม่ควรเปิดเผย
2. เปิดเผยแก่หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น
3. สามารถเปิดเผยแก่สาธารณชนและหนังสือพิมพ์ได้

หากการวิเคราะห์ใช้สเกลที่แบ่ง เป็นสามช่องดังตัวอย่างต่อไปนี้

	ไม่ควรเปิดเผย	เปิดเผยกับหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น	เปิดเผยต่อคนทั่วไปหรือหนังสือพิมพ์ได้
ชื่อ-สกุลของคนทั่วไปเมื่อตรวจรักษาโรค			
เรื่องคาราที่เคยติดเฮโรอีน			

เมื่อได้คำตอบแล้ว จะคำนวณหาว่าในแต่ละเรื่อง มีคำตอบอยู่ในระดับใดเป็นจำนวนมากน้อยเพียงใด ในอัตราส่วนร้อยละ

2. การวัดความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลสาธารณะ เพื่อดูขอบเขตเรื่องส่วนตัวแต่ละเรื่อง และเปรียบเทียบความแตกต่างของขอบเขตเรื่องส่วนตัวระหว่างบุคคลสาธารณะแต่ละประเภท และกับประชาชนทั่วไป

บุคคลสาธารณะ หมายถึงบุคคล 3 ประเภทเหล่านี้ คือ

1. เจ้าหน้าที่รัฐ (นักการเมืองและข้าราชการ)
2. คารานักร่อนนักแสดง
3. ผู้มีชื่อเสียง

ซึ่งภายหลังจะได้วิเคราะห์แนบมา เปรียบเทียบกับในกลุ่มประชาชนทั่วไปด้วย

ขอบเขตเรื่องสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลสาธารณะ หมายถึง เรื่องส่วนตัวในหัวข้อเรื่อง
5 เรื่องต่อไปนี้

- เรื่องคนรักหรือคู่ครอง
- เรื่องประวัติชีวิตน่ารังเกียจ
- เรื่องรายรับรายจ่ายและทรัพย์สิน
- สุขภาพร่างกาย
- พฤติกรรมส่วนตัว

แต่ละหัวข้อ จำเป็นต้องเอามาแยกย่อยให้เป็น เรื่องที่แตกต่างกัน เพื่อป้องกันมิให้ผู้ตอบแบบสอบถามคาดเดาการวิจัยได้ ว่าต้องการจะ เปรียบเทียบ

หัวข้อเรื่องต่าง ๆ แยกย่อยเป็น 4 เรื่องดังต่อไปนี้

เรื่องคนรักและคู่ครอง	- คนทั่วไปที่เป็นลูก เมียน้อย - เจ้าหน้าที่รัฐมีเมียหลายคน - คาราคีหย่าร้างกัน - ผู้มีชื่อเสียง เปลี่ยนคู่ครอง
ประวัติชีวิตน่ารังเกียจ	- คนทั่วไปที่ เคยสอบตกประจำ - เจ้าหน้าที่รัฐ เคยติดคุก - คารานักร้องนักแสดง เคยติด เฮโรอีน - ผู้มีชื่อเสียง เคยถูก ฝรั่ง เรียนไล่ออก
รายรับรายจ่ายและทรัพย์สิน	- รายรับรายจ่ายและทรัพย์สินของคนทั่วไป - เจ้าหน้าที่รัฐมีบัญชี เงินฝากในต่างประเทศ - คารานักร้องนักแสดงที่ถูก คัดสินล้มละลาย - ผู้มีชื่อเสียง เป็นหนี้ธนาคาร
สุขภาพร่างกาย	- คนทั่วไปที่เป็นกลาง เกล็ด - เจ้าหน้าที่รัฐเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง - คารานักร้องนักแสดง เป็นโรคลมชัก - ผู้มีชื่อเสียง เป็นโรคพยาธิ

พฤติกรรมส่วนตัว

- คนทั่วไปที่ใช้แค่เสื้อผ้าที่ส่งคัดจาก เมืองนอก
- เจ้าหน้าที่รัฐเป็นเกย์
- คารานักร้องนักแสดงชอบดื่มเหล้าเมา
- ผู้มีชื่อเสียงชอบนอนวันละ 12 ชั่วโมง

การวัดความคิดเห็น หมายถึงว่า การให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกตอบว่าในเรื่องส่วนตัวแต่ละ เรื่องของแต่ละบุคคล มีความเหมาะสมในการเปิดเผยข้อมูลในระดับใด จาก 3 ระดับดังนี้

1. ไม่ควรเปิดเผย
2. เปิดเผยแก่หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เท่านั้น
3. สามารถเปิดเผยแก่สาธารณชนและหนังสือพิมพ์ได้

จึงทำการวัดโดยใช้สเกลที่แบ่ง เป็นสามช่อง เหมือนการวัด เกี่ยวกับชอบเพศสิทธิส่วนบุคคลของคนทั่วไปในตอนที่แล้ว ดังนี้

	ไม่ควรเปิดเผย	เปิดเผยกับหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เท่านั้น	เปิดเผยต่อคนทั่วไปหรือหนังสือพิมพ์ได้
ชื่อ-สกุลของคนทั่วไปเมื่อตรวจรักษาโรค			
เรื่องคาราที่เคยคิดเฮโรอีน			

การวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินผล จะให้คะแนนในระดับต่าง ๆ ดังนี้

- 1 คะแนน ในระดับไม่ควรเปิดเผย
- 2 คะแนน ในระดับที่เปิดเผยแก่หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เท่านั้น
- 3 คะแนน ในระดับที่สามารถเปิดเผยแก่สาธารณชนและหนังสือพิมพ์ได้

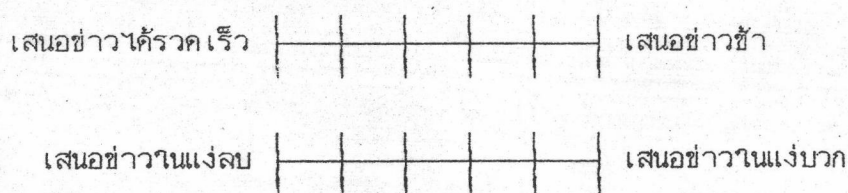
จากนั้นก็รวมคะแนนและหาค่าเฉลี่ย เพื่อนำมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนของบุคคลสาธารณะประเภทต่าง ๆ กับประชาชน โดยใช้ t-test รวมทั้งหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยในแต่ละหัวข้อด้วย

3. การวัดความคิดเห็นเพื่อประเมินการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการสนองสิทธิในการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคลของหนังสือพิมพ์

เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นตัวแทนใช้สิทธิในการรับรู้แทนประชาชนเพื่อแสวงหาข่าวสารต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการสนองสิทธิในการรับรู้ และในบางกรณีที่การแสวงหาข่าวสารอาจเป็นสาเหตุให้ปัจเจกชนที่ตกเป็นข่าวได้รับความกระทบกระเทือนใจ อันเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

การวัด ใช้ semantic differential scale เพื่อให้เห็นทิศทางความคิดได้ชัดเจน โดยเลือกลักษณะที่สามารถนำมาแยกเป็นด้านดีและด้านไม่ดีจำนวนหนึ่ง สำหรับลักษณะที่วัดวิธีนี้ไม่ได้ จะใช้ likert scale ซึ่งจะกล่าวภายหลัง

เลือกลักษณะที่ตรงกันข้ามมาวัดพร้อมกันโดยอยู่ 2 ขั้วของสเกลวัด ดังนี้

และให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกกาเครื่องหมาย ในตำแหน่งที่คิดว่าตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นมากที่สุด

การปฏิบัติหน้าที่อื่น เป็นการสนองสิทธิในการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคลของหนังสือพิมพ์ที่
จะนำมาวัดด้วย semantic differential scale หมายถึงลักษณะหรือการกระทำดังต่อไปนี้

- เสนอข่าวได้ครบถ้วนทุกแง่มุม - เสนอข่าวไม่ครบถ้วน
เสนอข่าวได้รวดเร็ว - เสนอข่าวช้า
เสนอข่าวมีประโยชน์ต่อสังคม - เสนอข่าวไร้ประโยชน์ต่อสังคม
เสนอข่าวถูกต้อง เชื่อถือได้ - เสนอข่าวผิดพลาดไม่น่าเชื่อถือ
เสนอข่าวยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย - เสนอข่าวโดยลำเอียง
เสนอข่าวในแง่ลบ - เสนอข่าวในแง่บวก
มีเสรีภาพในการหาข่าว - ไม่มีเสรีภาพในการหาข่าว
มีความรับผิดชอบต่ผู้ตก เป็นข่าว - ไร้ความรับผิดชอบต่ผู้ตก เป็นข่าว
วิพากษ์วิจารณ์ได้ลึกซึ้ง - วิพากษ์วิจารณ์ได้ผิวเผิน
ขาดความรู้ในการแสดงความคิดเห็น - มีความรู้ในการแสดงความคิดเห็น
เป็นองค์กรเพื่อสังคม - เป็นองค์กรเพื่อสังคม

สำหรับลักษณะบางอย่างไม่สามารถจัดเป็นคู่หรือลักษณะที่ตรงกันข้าม เพื่อวัดพร้อม ๆ
กันได้ จึงต้องใช้สเกลอีกชนิดหนึ่งมาวัดเพิ่มเติม คือ likert scale เพื่อวัดความคิดเห็นว่า
หนังสือพิมพ์มีลักษณะนั้น ๆ มากน้อยเพียงใดซึ่งจะสามารถวัดได้แทบทุกลักษณะ ดังตัวอย่าง

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
มีความรับผิดชอบต่อสังคม					
สะท้อนความจริงในสังคม					

ลักษณะที่จะใช้ likert scale วัด คือลักษณะดังต่อไปนี้

- เป็นหูเป็นตาสอดส่องการทำงานของรัฐแทนประชาชน
- งามปัญหาโดยมีการ เตรียมตัวศึกษาประเด็น เรื่องมาอย่างดี
- มีความรับผิดชอบต่อสังคม
- สะท้อนความจริงในสังคม
- สอดส่อง เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ประพฤติมิชอบในหน้าที่
- สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำงานดี
- เป็นปาก เป็นเสียงแทนประชาชนไปยังรัฐ
- ชี้แนะแนวทางให้สังคม
- เป็นเวทีแสดงความคิดเห็นของประชาชน
- นำชื่อหรือรูปของบุคคลไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ที่ตกลง
- นำชื่อหรือรูปของบุคคลไปใช้โฆษณาโดยไม่ได้รับอนุญาต
- นำเรื่องส่วนตัวที่น่ารังเกียจของบุคคลมาเปิดเผย
- สร้างมุมข่าวกระตุ้นให้เกิดความขัดแย้ง
- เป็นเครื่องมือโฆษณาของนายทุน
- นำเรื่องไร้สาระมาประโคมข่าว
- ใช้ภาษาทวนทวนหลายแง่ให้เกิดความเข้าใจผิด
- บิดบังหน้าและที่อยู่ของเหยื่อที่ถูกข่มขืนได้คดี

การให้คะแนนและวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับ semantic differential scale จะให้คะแนนด้านที่เป็นคุณสมบัตินั้นที่
5 คะแนน คุณสมบัตินั้นที่ 1 คะแนน ดังนี้

	5	4	3	2	1	
เสนอข่าวได้ครบถ้วนทุกแง่มุม						เสนอข่าวไม่ครบถ้วน
	5				1	
เสนอข่าวได้รวดเร็ว						เสนอข่าวช้า
	5				1	
เสนอข่าวมีประโยชน์ต่อสังคม						เสนอข่าวไร้ประโยชน์ต่อสังคม
	5				1	
เสนอข่าวถูกต้อง เชื่อถือได้						เสนอข่าวผิดพลาดไม่น่าเชื่อถือ
	5				1	
เสนอข่าวยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย						เสนอข่าวอคติลำเอียง
	1	2	3	4	5	
เสนอข่าวในแง่ลบ						เสนอข่าวในแง่บวก
	5				1	
มีเสรีภาพในการหาข่าว						ไม่มีเสรีภาพในการหาข่าว
	5				1	
มีความรับผิดชอบต่อผู้ตก เป็นข่าว						ไร้ความรับผิดชอบต่อผู้ตก เป็นข่าว
	5				1	
วิพากษ์วิจารณ์ได้ลึกซึ้ง						วิพากษ์วิจารณ์ได้ผิวเผิน
	1				5	
ขาดความรู้ในการ แสดงความคิดเห็น						มีความรู้ในการ แสดงความคิดเห็น
	5				1	
เป็นองค์กร เพื่อสังคม						เป็นองค์กร เพื่อสังคม

ส่วน likert scale จะให้คะแนนโดยคำนึงถึงลักษณะที่ดีและไม่ดีด้วย กล่าวคือ จะให้คะแนนลักษณะที่ดีสูง ลักษณะที่ไม่ดีต่ำ

คะแนนลักษณะที่ดี ช่อง "มากที่สุด" 5 คะแนน ช่อง "น้อยที่สุด" 1 คะแนน
 คะแนนลักษณะไม่ดี ช่อง "มากที่สุด" 1 คะแนน ช่อง "น้อยที่สุด" 5 คะแนน
 ช่องกลาง ๆ จะได้คะแนนลดหลั่นลงแบบนี้

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
มีความรับผิดชอบต่อสังคม	5	4	3	2	1
เป็นเครื่องมือโฆษณาของนายทุน	1	2	3	4	5

ลักษณะต่าง ๆ จะมีการให้คะแนนดังตารางที่ 3/1

ตารางที่ 3/1 การนับคะแนนตามลักษณะที่ดีและไม่ดี

ลักษณะที่จะวัด	คะแนนในช่อง ... "มากที่สุด"	"น้อยที่สุด"
(ลักษณะที่ดี)		
เป็นหูเป็นตาสอดส่องการทำงานของรัฐแทนประชาชน	5	1
ถามปัญหาโดยมีการ เตรียมตัวศึกษาประเด็น เรื่องมาอย่างดี	5	1
มีความรับผิดชอบต่อสังคม	5	1
มีความรับผิดชอบต่อผู้อ่าน	5	1
สะท้อนความจริงในสังคม	5	1
สอดส่อง เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ประพฤติมิชอบในหน้าที่	5	1
สนับสนุน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำงานดี	5	1
เป็นปาก เป็น เสียงแทนประชาชนไปยังรัฐ	5	1
ชี้แนะแนวทางให้สังคม	5	1
เป็นเวทีแสดงความคิดเห็นของประชาชน	5	1
ปิดบังหน้าและที่อยู่ของเหยื่อที่ถูกข่มขืนได้คดี	5	1
(ลักษณะที่ไม่ดี)		
นำชื่อหรือรูปของบุคคลไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ที่ตกลง	1	5
นำชื่อหรือรูปของบุคคลไปใช้โฆษณาโดยไม่ได้รับอนุญาต	1	5
นำเรื่องส่วนตัวที่น่ารังเกียจของบุคคลมาเปิดเผย	1	5
สร้างมุมข่าวกระตุ้นให้เกิดความขัดแย้ง	1	5
เป็นเครื่องมือโฆษณาของนายทุน	1	5
นำเรื่องไร้สาระมาประโคมข่าว	1	5
ใช้ภาษาที่กำกวมหลายแง่ให้เกิดความเข้าใจผิด	1	5

เมื่อนับคะแนนเสร็จแล้ว จะทำการหาค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ จากคะแนนปานกลางคือ 3 คะแนน เฉลี่ยในข้อใดที่สูงกว่าแสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามประเมินการสนองสิทธิของหนังสือพิมพ์ไปในทางบวกหรือเห็นว่าสนองสิทธินั้นได้ดี คะแนนที่ต่ำกว่าแสดงว่าประเมินไปในทางลบหรือเห็นว่าหนังสือพิมพ์ยังสนอง เรื่องนั้นได้ไม่ดี ทั้งนี้ก็น้อยแล้วแต่คะแนนว่าจะสูงกว่าหรือต่ำกว่า 3 มากน้อยเท่าใด

จากกลุ่มตัวอย่างที่มีทั้งนักข่าวและประชาชน จะหาค่าเฉลี่ยคะแนนแยกมาเปรียบเทียบเพื่อดูว่ามีความคิดเห็นต่างกันหรือไม่ ในเรื่องใดบ้าง ศึกษาคำ t test

ภาคที่ 2 การทดลอง

การทดลองภาคที่ 2 จะทดสอบสมมติฐานการวิจัยว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะประเมินเหตุการณ์ในเรื่องของบุคคลที่ชอบโยธาให้คะแนนความมีจริยธรรมในการหาข่าวและความยุติธรรมต่อผู้ตก เป็นข่าว ค่ากว่าเรื่องของบุคคลที่ไม่ชอบ และผู้ตอบแบบสอบถามจะประเมินเหตุการณ์ที่เสนอโยธาหนังสือพิมพ์ที่ชอบ โยธาให้คะแนนความมีจริยธรรมในการหาข่าวและความยุติธรรมต่อผู้ตก เป็นข่าว มากกว่าหนังสือพิมพ์ที่ไม่ชอบ

ผู้ร่วมทดลอง

ผู้ร่วมทดลอง เป็นนักศึกษาที่มีชั้นเรียนและ เวลาเรียนแน่นอนในช่วงที่ทำการศึกษา เพราะ จะสามารถเก็บข้อมูลได้ 2 ครั้งในกลุ่มเดิมได้ง่าย และควบคุมตัวแปรแทรกอื่น ๆ ได้ดี ซึ่งประกอบด้วยนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 คน และนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 40 คน

วิธีการ

เพื่อวัตถุประสงค์ของภาพลักษณ์ของผู้ตก เป็นข่าว และหนังสือพิมพ์ผู้เสนอข่าวที่มีต่อพฤติกรรมการเสนอข่าว ผู้ร่วมทดลองแต่ละคนจะได้อ่านเหตุการณ์การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับบุคคลสาธารณะที่อ้าง เป็นการสนองสิทธิในการรับรู้และการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในเวลาเดียวกัน จำนวน 4 เหตุการณ์ ครั้งหนึ่งของผู้ร่วมทดลอง 100 คน จะได้ประเมินการเสนอข่าวเกี่ยวกับบุคคลสาธารณะที่ชอบ อีกครั้งหนึ่งประเมินการเสนอข่าวเกี่ยวกับบุคคลสาธารณะที่ไม่ชอบ ในขณะเดียวกันประมาณครึ่งหนึ่งจะได้ประเมินการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ที่ชอบ และอีกครั้งหนึ่งได้ประเมินการเสนอข่าวเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ที่ไม่ชอบ

สรุปได้ว่าผู้วิจัยแบ่งผู้ร่วมทดลองโดยสุ่ม (random assignment) ออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 25 คน ตามเงื่อนไขการทดลองดังนี้

	ผู้ตก เป็นชาย	หนังสือพิมพ์
กลุ่มที่ 1	ชอบ	ชอบ
กลุ่มที่ 2	ชอบ	ไม่ชอบ
กลุ่มที่ 3	ไม่ชอบ	ชอบ
กลุ่มที่ 4	ไม่ชอบ	ไม่ชอบ

เหตุที่ไม่ให้ผู้ร่วมทดลองคนเดียวประเมินทั้งบุคคลที่ชอบและไม่ชอบ และหรือหนังสือพิมพ์ที่ชอบและไม่ชอบ เนื่องจาก เกรงว่าความแตกต่างระหว่างค่าตัวแปรทั้งสองในเหตุการณ์ที่ค่อนข้างประเมินจะชัดเจนจนกระทั่งผู้ร่วมทดลองสามารถคาดเดาวัตถุประสงค์ของการทดลองได้ และอาจประเมินเหตุการณ์ตามที่คาดว่าผู้วิจัยต้องการ

การแบ่งกลุ่มทดลอง

การแบ่งกลุ่มผู้ร่วมทดลองตามเงื่อนไขความชอบ หรือ ไม่ชอบดังกล่าวข้างต้นหาครั้งนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ให้ผู้ร่วมทดลองประเมินความชอบไม่ชอบที่มีต่อบุคคลสาธารณะที่คิดว่าอยู่ในความสนใจของผู้ที่กำลังเรียนในระดับอุดมศึกษาจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ผู้ร่วมทดลองเริ่มคิดถึงบุคคลสาธารณะที่รู้จัก หลังจากนั้น จึงนำกลุ่มผู้ทดลองระบุผู้ที่ตนชอบและไม่ชอบมากที่สุด 3 อันดับแรก และหนังสือพิมพ์ที่ชอบและไม่ชอบมากที่สุด 3 ชื่อฉบับแรก เพื่อรู้ว่าแต่ละคนในกลุ่มทดลอง ชอบและไม่ชอบบุคคล สาธารณะคนใด ชอบและไม่ชอบหนังสือพิมพ์ใด ดังคำถามต่อไปนี้

บุคคลที่ท่านชอบที่สุด 3 อันดับแรกคือ

1. _____

2. _____

3. _____

บุคคลที่ท่านไม่ชอบที่สุด 3 อันดับแรกคือ

1. _____

2. _____

3. _____

หนังสือพิมพ์ที่ท่านชอบที่สุด 3 อันดับแรกคือ หนังสือพิมพ์ที่ท่านไม่ชอบที่สุด 3 อันดับแรกคือ

1. _____	1. _____
2. _____	2. _____
3. _____	3. _____

แบบสอบถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ทั้งสองส่วน ผู้วิจัยไม่ได้ใช้คำว่า "บุคคลสาธารณะ" ในที่ใด เนื่องจากไม่ต้องการให้ผู้ร่วมทดลองทราบวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการทดลองที่ต้องการดูความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลสาธารณะ ผู้วิจัยจึงได้ให้ผู้ทดลองประเมินความชอบของบุคคลสาธารณะจำนวนหนึ่งในส่วนแรกซึ่งที่กล่าวมาแล้ว ก่อนที่จะตอบคำถามหลักในส่วนที่สอง เพื่อเป็นการกระตุ้นทางอ้อมให้ผู้ร่วมทดลองคิดถึงบุคคลสาธารณะ เมื่อตอบแบบสอบถามส่วนที่สอง (ดูรายละเอียดแบบสอบถามเพิ่มเติมในภาคผนวก 2)

ขั้นที่ 2 อีกประมาณ 2 สัปดาห์ต่อมา ผู้ร่วมทดลองจะได้ประเมินเหตุการณ์การนำเสนอข่าว 4 เหตุการณ์ ความเจือปนในการทดลองที่กล่าวข้างต้น โดยเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ได้ประเมินจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคคลสาธารณะที่แต่ละคนระบุว่าชอบ หรือไม่ชอบ และหนังสือพิมพ์ที่ระบุว่าชอบและไม่ชอบตามข้อมูลในแบบสอบถามที่ตอบไปก่อนหน้านี้ ตามเงื่อนไขการทดลองที่แต่ละคนอยู่

ตัวอย่าง เช่น ถ้าผู้ร่วมการทดลองอยู่ในกลุ่มที่ต้องประเมินการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับบุคคลที่ท่านชอบ และได้ระบุว่าชอบ นาย ก. ผู้ร่วมทดลองคนนั้นก็อาจจะได้ประเมินการนำเสนอข่าวการมีภรรยาลับของ นาย ก. ผู้วิจัยได้ใส่ชื่อบุคคล และหนังสือพิมพ์ในแต่ละเหตุการณ์ให้ตรงกับความชอบหรือไม่ชอบของผู้ร่วมทดลองแต่ละคนโดยเฉพาะ

เนื่องจากการทดลองดังกล่าวต้องอาศัยการเก็บข้อมูลซ้ำจากผู้ร่วมทดลองคนเดิม แต่ในขณะที่เดียวกันผู้วิจัยก็ไม่ต้องการให้ผู้ร่วมทดลองระบุชื่อในแบบสอบถามชุดแรก เพราะอาจจะทำให้ใช้ความคิดอย่างไม่อิสระเต็มที่ ดังนั้นจึงแก้ไขด้วยการแนบซองจดหมายที่เว้นไว้ให้ใส่ชื่อและสิ่งที่ชอบเพื่อจัดของตอบแทนให้ การแนบซองด้านท้ายดังกล่าว ทำให้ดูเหมือนว่าเป็นคนละส่วนกับแบบสอบถาม แต่ก็สามารถช่วยให้ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามกับผู้ตอบคนเดิมได้ในการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบแบบสอบถามกับนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประมาณ 20 คน และแก้ไขตามข้อ เสนอแนะของนิสิต เหล่านั้น

เหตุการณ์ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

เหตุการณ์ที่ใช้ในการทดลองมีทั้งหมด 8 เรื่อง ซึ่งสะท้อนการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในด้านต่าง ๆ 4 ลักษณะ แต่ละลักษณะมีเรื่อง 2 เรื่องโดยเลือกมาใช้สลับกัน เพื่อเพิ่มความหลากหลาย และไม่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามคาดเดาการวิจัยได้ง่าย

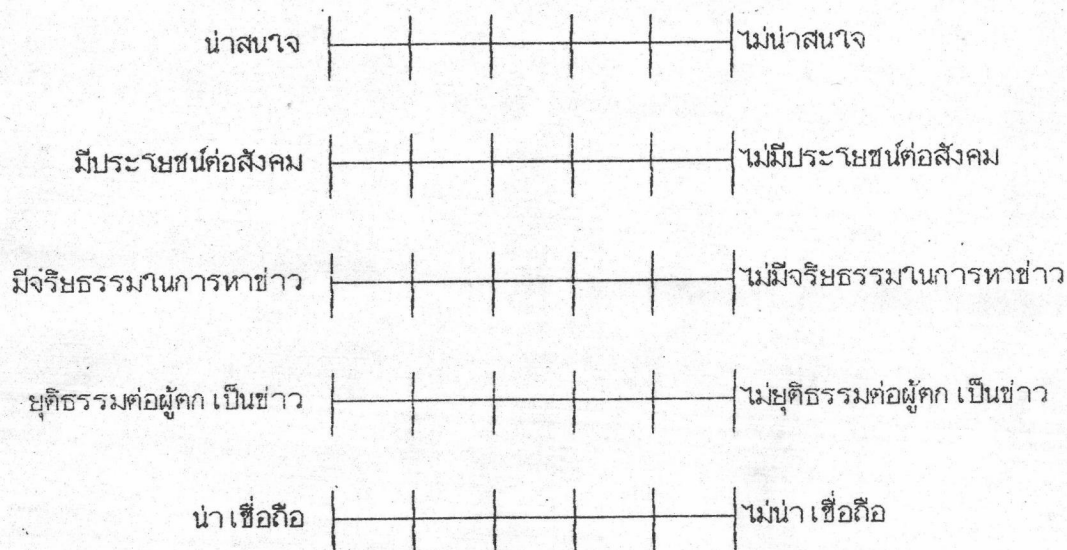
ประเภทลักษณะ เหตุการณ์และ เรื่องของ เหตุการณ์ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลมีดังต่อไปนี้

1. INTRUSION การบุกรุกสถานที่ส่วนตัว การลักลอบเก็บภาพและข่าวในสถานที่ส่วนตัวโดยไม่ได้รับอนุญาต
 - ลักลอบฟังการสนทนา (เรื่องคำอาวุธสงคราม)
 - ลักลอบถ่ายภาพ (ในขณะที่อาบน้ำแคค)
2. PUBLICS DISCLOSURE การเปิดเผยเรื่องราวส่วนตัวโดยไม่ได้รับอนุญาต
 - เปิดเผยเรื่องที่เคยเป็นฆาตกร
 - เปิดเผยเรื่องที่แอบมีภรรยาลับ
3. FALS LIGHT การเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวอันผิดความจริง
 - นำรูปแบบเข้าประกอบเรื่องที่อาจทำให้เสียหาย (รูปสุนัขหรือ)
 - เสนอเรื่องที่ผิดความจริง (จงรค่าได้หก เข็ม)
4. MIS APPROPRIATE การใช้ข้อมูลส่วนตัวเพื่อผลประโยชน์โดยไม่ได้รับอนุญาต
 - นำประวัติชีวิตไปตีพิมพ์โฆษณาโดยไม่ได้รับอนุญาต
 - นำรูปไปโฆษณาโดยไม่ได้รับอนุญาต

จากชุดคำตอบที่ระบุบุคคลที่ชอบและไม่ชอบอย่างละ 3 อันดับ ผู้วิจัยจะเลือกใช้ชื่อที่เหมาะสมแก่เหตุการณ์ (ซึ่งอาจซ้ำกันบ้าง) เช่นบางรายชื่อเป็นชื่อบุคคลที่เป็นเด็กวัยรุ่น ก็ไม่สามารถนำรายชื่อไปประกอบเรื่องมีเมียน้อยได้ เป็นต้น

การประเมินเหตุการณ์

ผู้ร่วมทดลองจะอ่านเหตุการณ์สมมติ และประเมินเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ โดยเลือกกาเครื่องหมายใน semantic differential scale ว่าจากเหตุการณ์ข้างดังกล่าว มีลักษณะค่อนข้างไปทางใดระหว่างการมีจริยธรรมกับการไม่มีจริยธรรมในการหาข่าว และมีลักษณะค่อนข้างไปทางใดระหว่างการมีความยุติธรรมกับการไม่มีความยุติธรรมต่อผู้ตกเป็นข่าว แต่การเลือกวัดเพียง 2 เรื่องอาจทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามคาดเดาการทดลองได้ จึงต้องนำประเมินลักษณะอื่น ๆ ด้วย คือความน่าสนใจ ความน่าเชื่อถือ ประชยชนต่อสังคม ซึ่งไม่ได้ใช้ในการประเมินผลดังนี้

วิธีนับคะแนนและวิเคราะห์ข้อมูล

ให้คะแนนด้านลักษณะที่ดี 5 คะแนน ลักษณะที่ไม่ดี 1 คะแนน และลดหลั่นลงไปตามลำดับดังนี้

	5	4	3	2	1	
มีจริยธรรมในการหาข่าว						ไม่มีจริยธรรมในการหาข่าว
	5	4	3	2	1	
ยุติธรรมต่อผู้ตก เป็นข่าว						ไม่ยุติธรรมต่อผู้ตก เป็นข่าว

จากนั้นนำคะแนนแต่ละ เรื่องของแต่ละกลุ่มมารวมกัน หาค่าเฉลี่ยรายแบ่ง เป็นของกลุ่มที่ชอบและไม่ชอบบุคคล และกลุ่มที่ชอบและไม่ชอบหนังสือพิมพ์ และนำค่าเฉลี่ยของกลุ่มมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างด้วยวิธี t test

รายละเอียดวิธีการแจกแบบสอบถาม

ให้อาจารย์ผู้สอนทำการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลทั้งสองครั้ง ครั้งแรกเป็นแบบสอบถามวัดภาพลักษณ์ซึ่งเหมือนกันทุกชุด จึงแจกให้ครบคนตามธรรมดา ครั้งที่สองเป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินเหตุการณ์ ซึ่งจะแตกต่างกันทุกคนเพราะแต่ละคนชอบ-ไม่ชอบบุคคลสาธารณะและหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อนำรายชื่อคนและหนังสือพิมพ์ที่จะใส่ในเหตุการณ์มาจากผลการวัดภาพลักษณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามคนใด แบบสอบถามเพื่อประเมินเหตุการณ์ชุดนั้นก็จะต้องให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าของคำตอบนั้นประเมิน

ในการทำงานแบบสอบถามเพื่อประเมินเหตุการณ์ จึงต้องทำที่ละชุด เสร็จแล้วติดชื่อผู้ตอบแบบสอบถามไว้ด้านหลัง (บนสติ๊กเกอร์ที่ลอกออกได้) และแจกให้ตรงกับชื่อที่ระบุไว้ด้านหลังแบบสอบถาม